

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 10 października 2019 r. w sprawie T-599/18, Aeris Invest/SRB, wniesione w dniu 28 listopada 2019 r. przez Aeris Invest Sàrl

(Sprawa C-874/19 P)

(2020/C 45/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Aeris Invest Sàrl (przedstawiciele: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, abogados)

Druga strona postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia wydanego przez Sąd w dniu 10 października 2019 r.. Aeris Invest/SRB, T-599/18, EU:T:2019:740, w zakresie, w jakim stwierdza się w nim, że skarga jest niedopuszczalna;
- przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie, związany orzeczeniem Trybunału co do kwestii prawnych, zgodnie z żądaniami tej strony w pierwszej instancji; oraz
- postanowienie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie twierdzi, że zaskarżone postanowienie narusza art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2010, L 331, s. 12) oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”). Zdaniem wnoszącego odwołanie akt zaskarżony przed Sądem wywołuje wiążące skutki prawne w zakresie, w jakim ostateczna wycena stanowi integralną część decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie narusza art. 17 karty. Wykładnia art. 20 rozporządzenia nr 806/2014 dokonana w zaskarżonym postanowieniu jest niezgodna z prawem własności w zakresie, w jakim dopuszcza ingerencję w prawo własności tej strony bez żadnego odszkodowania.

Zgodnie z trzecim zarzutem odwołania zaskarżone postanowienie narusza art. 20 ust. 11 lit. b) rozporządzenia nr 806/2014. Po podjęciu decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i obniżeniu wartości akcji byli akcjonariusze Banco Popular stali się wierzycielami tego podmiotu. Artykuł 20 ust. 11 lit. b) rozporządzenia nr 806/2014 ma zatem zastosowanie do byłych akcjonariuszy w zakresie, w jakim przepis ten ustanawia obowiązek podjęcia decyzji o „odpisaniu roszczeń wierzycieli” w świetle ostatecznej wyceny.

Wreszcie, w ramach zarzutu czwartego, wnoszący odwołanie uważa, że zaskarżone postanowienie narusza art. 20 ust. 11 i 14 rozporządzenia nr 806/2014 oraz art. 41 karty, ponieważ nie uwzględniła okoliczności, że zaskarżony akt wywołuje wiążące skutki prawne wobec tej strony w zakresie, w jakim uniemożliwia AERIS dostęp do aktualnych i pełnych informacji na temat sytuacji księgowej podmiotu, w którym AERIS posiadał 3,45% udziałów.